MADEN-İŞ

BİRLİKTEN KUVVET DOĞAR

TÜRKİYE MADEN, ESYA ve MAKİNA SANAYİİ İŞÇİLERİ SENDİKASI 1947

TÜRKİYE MADEN - İŞ SENDİKASI YAYIN ORGANI, 15 GÜNDE BİR ÇIKAR Sayı : 24 20 Mart 1970

İŞÇİLER DİKKAT! GREV HAKKINIZI ÇİĞNİYORLAR.

Başımıza geçtiğinden bu yana işçiye karşı olan iktidar, şimdi de sendikalar Kanununda yapacağı değişiklikle grev hakkını kısıtlamak istiyor.

Meclis'in geçen döneminde AP Milletvekili Kaya Özdemiroğlu ve arkadaşları tarafından verilen 274 Sayılı Sendikalar ve 275 Sayılı Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Kanunu'nu değiştiren tasarı o zaman büyük gürültü kopardığı halde, bu kez aynı tasarı CHP. Milletvekillerinin gayretiyle meclise sevkedilmiş, Bakanlar Kurulu da aynı tasarıyı alelâcele görüşerek Meclise sevkedilmesini kararlaştırmıştır.

Yapılmak istenen değişiklikler şunlardır:

a — 274 Sayılı Yasa'da:

Sendika üyeliği özgürlüğü tamamen kısıtlanmakta, istifaların muteberiyeti Noter aracılığı ile gerçekleşebilmektedir. Eski yasada ise, sendikadan istifa edecek olan işçi bizzat istifa dilekçesini ilgililere sunabılmekteydi. Böyle olunca da işçi, önce kendisini aldatan sendikaya karşı iradesini en açık surette ortaya koyabilmekte, dilediği sendikaya yeniden üye olabilmekteydi. Uzun uygulamalar ve yasa düzenimiz, sendikal özgürlüğü kısmen temine çalışan pozisyonun da bu olduğunu ortaya koymuştur. Bu defa, işçi şayet bir sendikadan istifa etmek istiyorsa karşı tarafa ıstifa dilekçesini noter kanalı ile keşideye zorlanmaktadır. Kaldı ki, değişikliklerle güdülen genel strateji küçük muhalefet sendikalarını tümüyle ortadan kaldırmaktır.

Grev yasağı alanı : 275 Sayılı yasa ile konulmuş bulunan grev yasağı kapsamı genişletilmekte, **«cenaze, tekfin, defin işleri özel sektöre ait su, havagazı, elektrik üretimi ve dağıtımı şlerine ait işyerleri»** grev dışı bırakılmaktadır. Böylece, petrol işkolunda,—yani yabancı petrol krallarına— meydanlar alabildiğine açık tutulmaktadır.

İşkolu Sözleşmesi: Yeni değişiklik, işkolu seviyesinde sözleşme yapma yetkisini, sendika ağalığının gereklerine uygun olarak formüle etmektedir. Gerçekten, buna göre, işkolu seviyesinde sözleşme yapmak için **«o işkolundaki sigortalı işçilerin % 30'unu temsil şartı»** yeter sayılmaktadır.

İşte bize göre, Türkiye sendikacılığını kesinlikle katledecek olan hüküm budur ve bu hüküm tamamen Türk iş ağalarının ağzı ile formüle edilmiştir.

Faşist tasarıların pek az bir kısmına dokunduğumuz yukarıdaki ifadelerden de anlaşılacağı gibi, Türkiye sendikacılığı «demir ökçe» nin altına itilmiştir. Bu tasarının kanunlaşması demek, Türkiye sendikacılığı için ölüm, sendika ağalığı için hayat demektir. Emekçi sınıf, ya direnip ölümle mücadele edecek, ya da kendisini tamamen haksız biçimde sömüren sendika ağalığına «evet» diyecektir. Böyle bir «evet» in sorumluluğu ise, işçi sınıfını temsil ve idare etmek iddiasındaki sendikacılara ait olacaktır.

Faşist zihniyetle hazırlanan bu tasarıya ilk şiddetli tepki Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu'ndan gelmiş ve Genel Sekreter Kemal Sülker basına şu demeci vermiştir:

«Hükümet yeni tasarı ile grev hakkını kökünden yok etmek peşindedir. Ama hemen belirtelim ki, Anayasada yer alan, uğrunda bunca çile çekilen ve sömürünün alabildiğine hızla ve rahatlıkla at oynattığı Türkiyede, emekçilerin bu en kutsal hakkını yok etmeye kimse muvaffak olamayacaktır. Geniş bir işçi topluluğunu işçi saflarından söküp atmayı da öngören tasarı, Meclisin talihsiz tasarılar gardrobuna atılacak, tasarıyı getirenleri ise işçi sınıfı gelecek kuşaklara ibretle teşhir edecektir.»

Disk yeni çalışma döneminde

KEMAL SÜLKER

Türk sendikacılığının önemli bir bölümünü, tutucuların egemenliğinden kurtaran ve işçi sınıfının gerçek çıkarlarını savunan DİSK, III. Genel Kurulunu yaptıktan sonra yeni bir çalışma dönemine girdi. DİSK, kendini Türk toplumcularına ve toplumumuza kabul ettirme, yerleşme ve temelde birlik sağlama dönemini geride bırakarak eylemlere doğru yol alan bir örgüt durumuna yükseldi. Kongrede konuşan devrimci sendikacılar, başka örgütlerde görülen dedikodu, kişilerle uğraşma, hitabet tutkusuyla mikrofonu saatlerce işgal etme gibi kirliliklerden uzak olarak eleştirilerini yaptılar. Ortak noktada birleştiler: DİSK, Türkiyenin tam bağımsızlığa, özgürlüğe, sömürüden kurtulmuş bir düzene kavuşma mücadelesinde önemli yeri olan bir işçi konfederasyonudur. Bu niteliğiyle yapacağı çok işler vardır. Bir an önce bu işleri birer birer gerçekleştirmelidir. Bugüne dek yapılanlarla yetinemeyiz. Daha etkin, daha güçlü bir mücadele yapmalıyız.

Gerçekten de, delegelerin üzerinde durdukları konuları, DİSK'in olanaklarını da hesaplayarak gerçekleştirmek gereklidir. Zaten geçen dönemin yöneticileri, çok dar bir kadro ve sınırlı bir bütçe ile DİSK'in temeldeki yerini sağlamlaştırma programlarını başarıyla sonuçlandırmışlardı. Örgütlerarası temel sorunlarda birliği sağlamlaştırmış, devrimci kadroların sendikalarda daha etkin bir duruma gelmeleri için gerekli eğitimin vazgeçilmez bir ihtiyaç olmasını tabana kabul ettirmiştir. Emin adımlarla yürüyebilmek için tabanın sağlamlığı ve büyük desteği gerektiği için II. Büyük Kongreden sonraki yöneticiler bu noktaları pekiştirmeye öncelik tanımışlardı.

Şimdi, bu sağlam temel üzerinde yeni atılımlar ve yeni çalışmalar dönemi açılmıştır. Tüzükte belirtilen hedeflere ulaşmak için daha bilinçli çabalar harcamada ittifak eden bir Genel Kuruldan sonra, bu açılan yolda başarı sağlama daha kolaylaşmıştır. Çünkü hangi sendikanın hangi delegesine veya üyesine görev verilirse, o görevin eksiksiz yerine getirilmesi inancı yerleşmiştir. Bu bakımdan DİSK'in ücretli profesyonel kadrolarının yeteri kadar bulunmayışı, tasarlanan işlerinin gerçekleştirilmesi için bir engel teşkil etmeyecektir.

DİSK ne yapmalıdır? Hiç kuşkusuz bu sorunun karşılığını Kongre vermiştir ve yeni Yürütme Kurulu ile Yönetim Kurulu, kongrenin kararı doğrultusunda, tüzük ve ilkeler sınırı içinde gerekeni yapacaktır. Özellikle eğitime önem verecek, yayın yoluyla sesini daha gür duyuracak, Anayasaya aykırı yolda gördüğü her iktidarı uyaracak, bunu etkin biçimde plânlayacak, Anayasaya aykırı yasalar hazırlayan partileri, ya da bağımsız milletvekili ve senatörleri en devrimci ölçüler içinde uyaracak ve o tasarılara karşı koymasını bilecektir. En önemlisi, işçileri politik güç olma yolunda bilinçlendirme görevini aralıksız sürdürecek, pahalılığı, vurgunu, soygunu önlemeyen, işçileri devlet yönetiminde söz ve karar sahibi yapmaya yanaşmıyan iktidarlara karşı aralıksız mücadele verecektir. Ne maceraya itilecek, ne de kimliği ve geçmişi pek belli olmayanların kendi kendilerine verdikleri «devrimciliğin çizgisni saptama yetkisine boyun eğecektir. Dışardan gazel söylemenin pek yaygınlaştığı şu günlerde her eline kalem alanın önerdiği «eylem» DİSK'in mutlaka itibar edeceği eylem olmayacaktır. DİSK, kendi organlarında verilecek kararlara göre eylem biçimlerini saptayacaktır.

DİSK, yazılanları okumayacak, önerilenleri dinlemeyecek midir? Elbette okuyacak ve dinleyecektir. Ancak ne yapılacağına «kendisi» karar verecektir. Egemen sınıflar hükûmet etmekten âciz duruma düşebilirler ve fakat işçi sınıfı, henüz politik örgütlenmesini tamamlayamamış ise, işçi sınıfının ve öteki emekçi sınıf ve tabakaların iktidar olma olanakları tam değilse, maceraya atılmak DİSK yöneticilerinden gelmeyecek bir girişim olacaktır. Klâsik deyimi ile ne zaman dün erken ve yarın geç olacaksa, politik örgüt saflarındaki DİSK'e üye işçiler o vakit «bugün!» deyip o yolda önerilerde bulunacak ve politikanın karar safhasında görüşlerini o yolda açıklayacaklardır.

Şu veya bu fabrikada eyleme geçip geçmemeyi kararlaştırmak, o işyeri işçilerinin çoğunluğunun üyesi olduğu sendikanın yetkili organlarına düşer. Dışardan değerlendirme yapıp öneride bulunanlar bu yolda bir organ kararı bulmaz ve eylem görmezlerse sendikaların yönetici kadrolarını suçlamaya kalkışsalar bile kimse o dışardan gazelcilere önem vermeyecektir. Gerçekçi olmak, yalnız dışardan gazel okuyanlara özgü bir yetenek değildir. Bunu iyi bilmek gerekir.

Bütün bunları yazdıktan sonra deriz ki: Disk, önemli bir aşamaya ulaşmıştır. Eylemlerini Türkiye koşullarını değerlendirerek yapacaktır. Maceracı olmayacak, gerilemiyecek, ama ille de «ilerici» olacağım diye, kitlelerle yönetici kadrolar arasında uçurumlar yaratmayacaktır. Kitle ile yöneticiler etki - tepki içinde gerekeni oluşturacaklardır. Kişiler gidici, örgütler kalıcıdır. DİSK, kalıcı bir devrimci örgüttür. Toplumun her türlü sömürüden kurtulması yolundaki ekonomik ve politik mücadelesini yapacaktır.

İŞÇİLERE DUYURU

11 Şubat 1970 tarih, 13423 Sayılı Resmî Gazeteden

931 sayılı İş Kanununun 79 uncu maddesine bir fıkra eklenmesi hakkında Kanun

Kanun No. 1225

Kabul tarihi: 3.2.1970

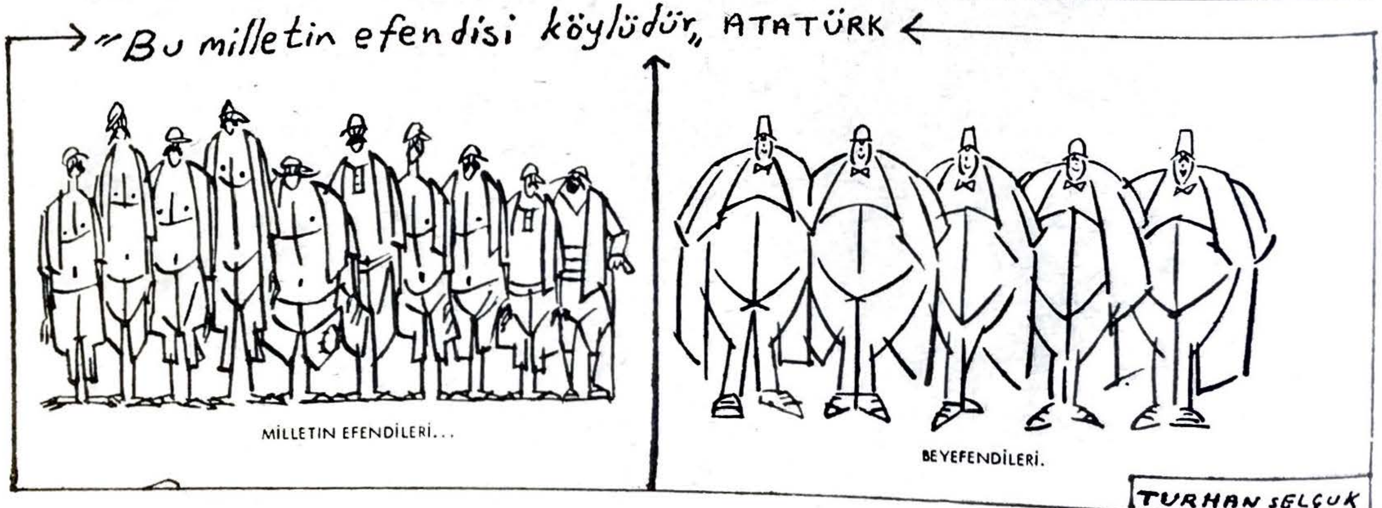
Madde 1 — 931 sayılı İş Kanununun 79 uncu maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir:

İşyeri hekimi tarafından verilen rapora itiraz halinde, işçi en yakın sosyal sigortalar kurumu hastanesi sıhhî kurulunca muayeneye tâbi tutulur, verilen rapor kesindir.

Madde 2 — Bu kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Madde 3 — Bu kanunu Bakanlar Kurulu yürütür.

6.2.1970

OTOSAN İŞÇİLERİ MADEN-İŞ'E GİRDİLER

Sendikamız Genel Başkanı Sayın KEMAL TÜRKLER Otosan toplantısında konuşuyorlar. Toplantıya Genel Başkan Vekili Hilmi Güner'de katılmıştır.

Koç'un fabrikalarından olan, Anadol otomobilinin yapıldığı OTOSAN'ın işçileri yıllardır çektikleri sarı sendika eziyetine son verip MADEN - İŞ Sendikasına girmişlerdir. İşçiler uzun bir süredir Maden-İş'e girme çabaları içinde oldukları için sarı sendika Çelik-İş köpeklerinin kurşunlarına bile hedef olmuşlardı. (Bu olayın hikâyesini, içinde yaşayan bir işçi arkadaş öbür sütunlarımızda anlatıyor.) Maden - İş Sendikası Otosan işçilerinin isteği üzerine kendileriyle Kadıköyde bir düğün salonunda toplantı yapmıştır. Sendikamız Genel Başkanı sayın Kemal Türkler ile Genel Başkan Vekili Hilmi Güner'in ve çok sayıda Otosan işçisinin katıldığı toplantıda bir çok konuşma yapılmış, özellikle sarı sendika eziyeti anlatılmış neden Maden-İş sendikasına girildiği açıklanmıştır.

Ayrıca toplantıda, dördüncü bölge temsilcisi İsmet Demir, sendikamız organizatörü Murathan Be tel, Auer'den Cengiz Turhan, Singer'in baş temsilcisi ve Demir Döküm'den Turgut Alaağaç, Mehmet Çolak, Hasan Uğurlu, Sami Seyrek, Avni Çolak, Mehmet Kul, Yahya Yaman, Osman Bay, Hüseyin Kibrit, Yakup Ertem, Feyzi Gören, Sabri Mak. hazır bulunmuşlar, yaptıkları konuşmalarda Demir Döküm hareketini, Maden-İş Sendikasının neden gerçek işçi sendikası olduğunu, işçi sınıfının durumunu ortaya koymaya çalışmışlardır. Otosan işçilerinden Abidin Koti, Baki Balı, Yakup Ağırbaş, İlhami Aldan, Şerafettin Sahip, Yakup Aynacı, Mehmet Soyuer, Mahmut Çiriz, Bayram Tunalı da söz almış, işyerlerinin sorunlarını, düşük ücretle çalışan olduğunu, Çelik-İş'in yaptığı baskıları, zift içinde çalışan işçilere yoğurt verilmediğini. Maden-İş'in öbür sendikalar gibi kendilerini satmıyacağını, sosyal haklarını almak için sonuna kadar beraber savaşacaklarına inandıklarını söylemişlerdir. Daha sonra söz alan Genel Başkan Vekili Hilmi Güner, dünya işçi hareketlerinden, işçilerin ancak eğitilip bilinçlenerek, siyasî ağırlıklarını koyacaklarından söz etmiş, Hangi günün doğuşu bir kaç işçinin ölümü değildir, Hangi günün batışı bir kaç işçinin ekmeğinden oluşu değildir» demiştir.

İşçilerin alkışlarıyla son olarak mikrofona çıkan, Sendikamız Genel Başkanı Sayın Kemal Türkler, özetle şu konuşmayı yapmıştır: «Sizler önce Maden-İş'e üye olup birleşecek, sonra da bir güç olarak haklarınızı arama savaşını vereceksiniz. Sarı sendikanın Maden-İş'e girdiğiniz için size çevirdiği silâh, bir gün onların alınlarına dayanacaktır. Yakın bir gelecekte isteklerinizi belirlemek için toplantı yapılacak. Türk Demir Döküm'de nasıl sözleşme içinde ve dışında haklar elde edilmişse size de o haklar elde edilecektir. Maden-İş Sendikası aidat peşinde değildir. Sizlere bir menfaat sağlanıncaya kadar 12 lira gibi az bir aidat alınacaktır. Bir işçi bizim mücadelemizde işinden olmuşsa, yeniden işe girene kadar kendisine yardım yapılır. Bu yardım işçinin hakkıdır. Hattâ gelip bana kafa tutarak bu haklarınızı isteyebilirsiniz. Her konu için ilerde işçiler kendileri toplanıp kendileri karar alacaklardır. Şuna inanıyoruz ki, biz işçi sınıfı olarak yalnız Otosan'ı değil, işçi sınıfının iktidarını da ele geçirme savaşı içindeyiz. Şimdi, Maden-İş'in özgürlük ekmek ve kavga marşını söyliyelim.»

«Dağ başını duman almış
Gümüşdere durmaz akar
Güneş ufuktan şimdi doğar
Yürüyelim arkadaşlar
Sesimizi yer gök su
dinlesin
Sert adımlarla her yer
inlesin, inlesin»

Her birlikte coşkunca söylenen bu marştan sonra işçiler yeni bir savaşa başlamanın sevinci içinde dağılmışlardır.

Otosan işçileri toplantıda

SİLAHIYLA ŞİMDİ DE VİETNAMLILARI ÖLDÜRECEK

MÜRTED ÜSSÜNDE TÜRK ASKERLERE SİLÂH ÇEKEN AMERİKALI ER VİETNAM'A GÖNDERİLDİ..

Bir süre önce Mürted Hava Üssünde Türk Subay ve assubaylarına silâh çekerek içeri sokmak istemeyen ve kendilerini tehdit eden Amerikalı assubay Vietnam'a gönderilmiştir.

Olay sırasında Amerikalı asker silâhını Türklere öldürme isteğiyle doğrultmuşsa da, korkusundan becerememiştir. Askerî makamlar olayı örtbas etmek istemişler, engel olamamışlardır. Haber hemen yayılmış, bunun üzerine Amerikan makamları Türklere silâh çeken Amerikalıyı Vietnam'a göndermişlerdir. Bundan da anlaşılıyor ki, Amerikalılar, Türkiyeyi de sömürülerini sürdürmek is tedikleri Vietnam gibi görmektedirler. Kimbilir, Vietnama gönderilen Amerikalı, Türklere çektiği silâhla, kaç Vietnamlıyı öldürecektir..

CHRYSLER'DE LOKAVT VAR!. SARI SENDİKA İŞÇİLERİ ALDATIYOR MU?

Chrysler, Fethi Çelikbaş'ın bakanlığı sırasında Devlet Plânlama Teşkilâtının direnmesine rağmen, genel bayileri Ruşensad, Tatko ve Çiftçiler ile birlikte kurulmuş yüzde 60 yabancı sermayeli bir oto montaj tesisidir. İmalât yapacağı iddialarına rağmen, birkaç demode tezgâh getirip kamyonlarda şoför mahalli ve kamyon kasası yapmakla yetinen bir şirkettir. İmalât taahhütleri, yeni müsaadesi çıkan bazı yabancı sermaye kuruluşlarına ortak olmakla atlatmayı bilmiştir.

Yabancı şirket, işçilerin haklarını koruyacağı için, Maden - İş Sendikası yerine AP'li Özdemiroğlu'nun Metal - İş Federasyonuna bağlı Otomobil - İş Sendikasını desteklemiştir. Otomobil - İş, montajcı Ferruh Verdi'nin yakını bir sendikacının yönetimindedir.

SARI SENDİKANIN GREV YUTTURMACASI

Yabancı sermayeli olan şirket bir yandan ham mad de stokunu bitirmişken (yeniden üretime geçecek durumda olmadığından), bir yandan da sarı sendika otomobil-iş'le anlaşıp işçileri aldatarak greve sürüklemiş ve lokavt ilân etmiştir. Böylece fabrika bir süre duracak. İşveren üretim yapmadığı sürece işçiye para ödemiyecektir.

Ayrıca sarı sendika, emperyalizmin uşağı fabrika yöneticileriyle yaptığı toplu sözleşmelerde, patronların isteğine uyarak üretimi düşürmüştür. Üretimin düşürülmeye başlandığı günden lokavt ilân edilen güne kadar normal sayıdan 570 araba eksik imâl edilmiştir. Çünkü eldeki ham madde miktarı 210 arabalık olup bu süre içinde bitmiş araba sayısı 207 dir. Böylece sarı sendika patronun buyruğunda olduğunu bir kere daha ortaya koymuştur.

CHRYSLER İşçileri direniyor. Gerçekleri bilmiyorlar mı?

Maden-İş Sendikası Bölge Temsilcileri Konuşuyor

Türkiye'de işçi sınıfının en güçlü sendikalarından olan Maden - İş'in bölge temsilcileri son yılların Türkiye'si ve işçi sınıfı için ne düşünüyorlar?
Bölge temsilcileriyle yaptığımız konuşmayı sırayla yayınlıyoruz.
İkinci konuşmayı Sendikamız Dördüncü bölge temsilcisi İsmet Demir ULUÇ'la yaptık.

İsmet Demir Uluç işçilerle birlikte

1 — 1969 yılında bölgemiz sınırları içinde sendikamıza 3420 üye kaydolmuştur.

2 — Üyelerimizle olan ilişkilerimiz çok yönlü olmaktadır. Fakat en önemlisi üyelerimizin artık davalarına sahip çıkmağa çalışmaları ve memleket meselelerinin de yanıbaşında dünya meselelerindeki gerçekleri öğrenme çabaları bizleri sevindirmektedir. Bölge temsilcisi olarak 4. bölgedeki henüz bir ayı bulan görevim sırasında geçen bu kısa süre bana büyük ümitler vermiştir.

3 — Bölgemizde işçilerin hak arama kavgalarına karşı tavırları diğer bölgelere nazaran daha iyidir. Yoğun bir çalışma yapılabilirse çok daha iyi olabilir.

4 — Türkiye'de işçi sınıfının bugünkü durumu üstüne görüşümü ifade ede bilmem için muhterem gazetenizin sahifelerinin kâfi geleceğine inanmıyorum. Onun dışında da o kadar doluyum ki, bu hususta haykırmak istediğim kelimeleri gazetenizde yazabilmeniz mümkün değildir. İşte onun içindir ki, bugün sadece dişlerimi sıkıyorum.

5 — Bölgemiz kadrosu işçilerin sendikamız bünyesi içinde örgütlenmesi için kâfi ve yeterli değildir. Bu nun için Genel Yürütme Kurulumuzla gerekli temasları yapmaktayız.

TÜRKİYE HÜKÜMETSİZ KALDI

Patronlar birbirine düşünce Türkiye başsız kaldı. AP. iktidarındaki ikiye bölünmeden ötürü S. Demirel'in bütçesine red oyu verildi ve AP. çoğunlukta olduğu halde Demirel istifa etmek zorunda kaldı. AP. içindeki bu çatışma, halkın sırtından kazanılacak milyonların paylaşılamaması yüzünden olmuştur. AP. nin 41 milletvekili kendi partilerinin sunduğu bütçeye red oyu vermişlerdir. Sunay, hükümeti kurma görevini yeniden Demirel'e vermişse de Demirel güven oyu alamıyacağından korkarak bu işi gerçekleştirememiştir. Sonra da gerekli sayıda oy sağlıyabilmek için milletvekili satın almaya başlamıştır. At pazarı gibi, milletvekili pazarı kurulmuş, bu iş için yüz binlerce lira dönmüştür.

Güya Türk halkını temsil eden milletvekillerinin satılık hale gelmesi işçi sınıfına ders olmalıdır. Verdikleri oylarla gelen adamların ne biçim adam olduklarını öğrenmelidirler. Gazetemiz baskıya verilinceye kadar Türkiyeyi kimlerin yöneteceği belli olamamıştır.

PATRONLAR İŞÇİ ÇIKARIYORLAR

Son aylarda meydana gelen işçi olaylarından hemen hemen tüme yakınında dolaylı ya da dolaysız ham madde sıkıntısı ve ten sikat önemli bir rol oynamaktadır. İşçi Şerif Aygün ün ölümüyle sonuçlanan olayların meydana geldiği Gamak Elektrik Motörleri Fabrikası, iki hafta önce gelen ham maddeyle hiçbir şey olmamış gibi normal üretimine ulaşmıştır.

Bazı kişilere göre Chrysler fabrikasında emperyalizmin işbirlikçisi patronu lokavta götüren en önemli sebep ham madde sıkıntısından ileri gelmektedir. Ve NATO ile 10 bin arabalık bir anlaşmanın eşiğinde bulunan patronlar gerekli hammadde ikmalini sağlama yolunda lokavtı kendileri için yararlı görmektedirler. Anayasa dışı bu silâhı kullanmalarının amacı, zaman kazanmaktır.

Geçen yıl tekstil sanayiinde başlayan kriz ve tensikat yeni örnekleriyle metal sanayii alanına kaymak tadır. İzmir'de metal sanayiinde 7 bini aşkın işçi işten çıkartılmıştır. Birçok fabrikalarda da istihsal düşürülerek işçiler öz işleri dışında işlerde çalıştırılmağa başlanmıştır. İstanbul'da da birçok fabrikada ten sikat yapılmıştır. Çıkarılan işçilerin 5 bini aştığı bazı sendikalar tarafından açıklanan rakkamlara göre ortaya çıkmaktadır.

Sadece bir sendikaya bağlı olan işyerlerinden 250 işçinin çalıştığı Bahariye Demir Çekme Fabrikası kapanmıştır. 200 işçinin çalıştığı bir fabrika olan Akın Demir Çekme 150 işçisini çıkarmıştır. 80 işçisi olan Emek Saç Sanayii kapanmıştır. 400 işçisi olan Ticaret Sanayi 259 işçi çıkarmıştır. 350 işçisi olan Talisman 300 işçi çıkarmıştır. 450 işçisi olan Çelik Döküm Fabrikası kapanmıştır. 420 işçisi olan Toplu iğne Fabrikası 80 iş çisini çıkarmıştır. 1200 işçisi olan Jeep karoser fabrikası ise bu ay içerisinde işçilerinin yüzde 60'ını işten çıkarmak zorunda olduğunu açıklamıştır.

Bütün bunlar göstermek tedir ki, işçiler yeni bir savaşın eşiğine itilmektedir. Bu elde ettikleri çalışma hakkını ve zar zor geçim imkânlarını korumak dönemidir. Artık işçilerin işbirlikçi patronların iki dudağı arasındaki «yarın» garantilerine — ki aslında garantisizliklerini — kendilerinin hâkim olacağı temellere yöneltmeleri gerekmektedir. Devrimci sendikalara bu noktada düşen görev, işbirlikçi patronlar karşısında savunmaları gereken en önemli hakkın iş garantisi olduğudur. Ancak bu şekilde en kutsal değer emeğin korunması yolunda çalışılmış olur. Bu, giderek, bugün var olan kalıpların kırılıp işçi iktidarına yönelen, hem de bütün engelleri yıkarak yönelen çalışmanın başlangıcı olacaktır.

Bildiklerim

Yirminci asrın icabı olarak diğer medenî ülkelerde olduğu gibi Türkiyemizde de işçiler sendika kurma ve iktisadî ekonomi, sosyal durumlarını düzeltmek ve ko rumak amacıyla toplu sözleşme ve grev hakkına sahiptirler.

Ancak işçilerin bu doğal hakları Türkiyemizde beyaz kâğıt yaprakları arasında yazılı kalmaktan öteye gitmemektedir. Şöyle ki, bir çok iş yerlerinde kanunların emrettiği asgarî ücretler uygulanmamakla beraber, bilhassa elli altmış kadar işçilerin çalışmakta olduğu işyerlerinde sigortasız işçilerin sayısı, sigortalı işçilerin sayısına oranla daha fazladır.

Bu nedenle, işyerinde iş kazası geçiren işçiler sakatlanarak mutazarrır olmak tadırlar. Ayrıca sigortasız işçi çalıştıran işveren'er İŞÇİLER tarafından şikâyet edilseler bile, bu hususta bu güne kadar ceza giymiş işveren görülmemiştir.

Ayrıca Anayasa teminatı altında kurulmuş işçilerin meslekî teşkilâtı olan devrimci sendikalara üye olup kanunî haklarını daha iyi değerlendirerek almak isteyen işçiler işveren ve işverenlere yaranmak isteyen sözümona bazı işveren vekillerinin baskısı altında kalmaktadırlar. İşveren ve işverene yaranmak isteyen bazı mahlukların baskılarına önem vermeden işçilerden yana olan namuslu kişiler de işçilere göz dağı olsun diye bazı uydurma bahanelerle işten atılmaktadırlar.

Gerek iktisadî durumun bozukluğu ve gerkse işverenlerin yaptığı baskının bunalımı neticesinde ANAYASA'daki direnme haklarını kullanarak işverenlerin kanunsuz tutumlarını protesto eden işçilerin karşılarına (ASIL GÖREVİ HAKLIYI KORUMAK OLAN) polisler çıkmakta ve işçi kardeşlerimizden birçoğu kurşunlanmaktadır.

İşte SİNGER'de, DERBY'de, KAVEL de, EMAYETAŞ'ta, DEMİR DÖKÜM'de, HOROZ ÇİVİ'de, en son olarak ta GAMAK'ta yapılan eylemlerin temelinde yukarıda izahına çalıştığım ACI, fakat GERÇEK nedenler yatmaktadır.

Selâm olsun İşçi Sınıfı için mücadele edenlere;

Selâm olsun midesi şişlere karşı haklarını savunan işçi kardeşlerime;

Selâm olsun geleceğin yöneticilerine..

Maden - İş Organizatörü
HANEFİ ÖZTÜRK

SARI SENDİKA MADEN-İŞ'İ İSTEYEN OTOSAN İŞÇİLERİNE KURŞUN SIKTI

Olayı gören ve aşağıdaki yazıda anlatan Mehmet Karaca

İnsanlık adına utanç duyuyorum

«Biz sarı sendika Çelik - İş'e aidat ödemeyiz. Biz Maden - İş'ten yanayız» diyen OTOSAN işçileri, Maden - İş'le toplantı yapmak istemişler, Kadıköyde düzenlenen bu toplantıya gelmek üzere Üsküdar'dan otobüsler tutulmuştur. Çelik - İş'ten 8 - 9 kişi otobüsün önünü keserek silâhlarıyla rasgele ateş etmişlerdir. Olayı gören Otosan işçisi Mehmet Karaca anlatıyor..

Çıkarları uğruna, menfaatleri uğruna toplumların haklarını çiğniyerek yalanlar söylüyorlar, palavralar atıyorlar, bir de bunlar yetmiyormuş gibi, aidatını aldığı işçiye kurşun sıkıyorlar. **Patronlarla işbirliği halinde bulunan sarı sendikaların tutumu insanlık adına utanç duyulacak birer belgedir.**

Aziz işçi kardeşlerim, Anayasanın bizlere tanımış olduğu haklar çerçevesinde sendikalaşma özgürlüğümüzü kullanırken sarı şebekenin canileri bizlere kurşun tevcih ediyorlar. İşte bu acı gerçeği, bu kara yazıyı gelecekteki insanlık tarihi nasıl sayfalarına sığdıracaktır? Bir insan olarak insanca yaşayamadığımız için utanç duyuyorum. Ben bu olayı yaşıyan bir işçi arkadaşınız olarak yalnız Otosan işçisine değil, tüm Türk işçisine, Türk işçi sınıfına duyurmaya mecburum. Çünkü senin ve benim verdiğim aidatlarla evler, apartmanlar yaptırıp, altlarına hususî Opel arabalar çekip yazlık sinemalarına varıncaya kadar yaptıran bu sözde sendikalar kiralık katiller tutarak Ümraniye sokaklarında ayda 20 lira aidatını aldığı bir işçi bilinçlendi diye kurşunlatıyor.. İşçi sınıfı henüz gerçek seviyesine ulaşamadığı için işçi olarak utanıyorum. Her şeye rağmen şuna da inanıyorum ki, Türk işçi sınıfı garp memleketlerinde olduğu gibi, tüm gücünü Devrimci işçi sendikalarını da arkasına alarak, hükümet olarak iktidarlara, sömürücü olan iş verenlere ve bunların uşaklığını, yardakçılığını yapan sarı sendikalara ağırlığını koymuş tur.

Gelecekteki bu zafer biz işçilerin olacağına ben şahsen inanıyorum. Bunun delilleri, gerçeklerle ortadadır. İşte Türk Demir Döküm, Singer, Auer, Elektrometal, Arçelik ve bunlar gibi bir çok iş yerleri.. Otosan işçileri olarak biz de bunlara katıldık ve diyoruz ki, Türkiyede işçi sınıfının önderliğinde bizler de varız.

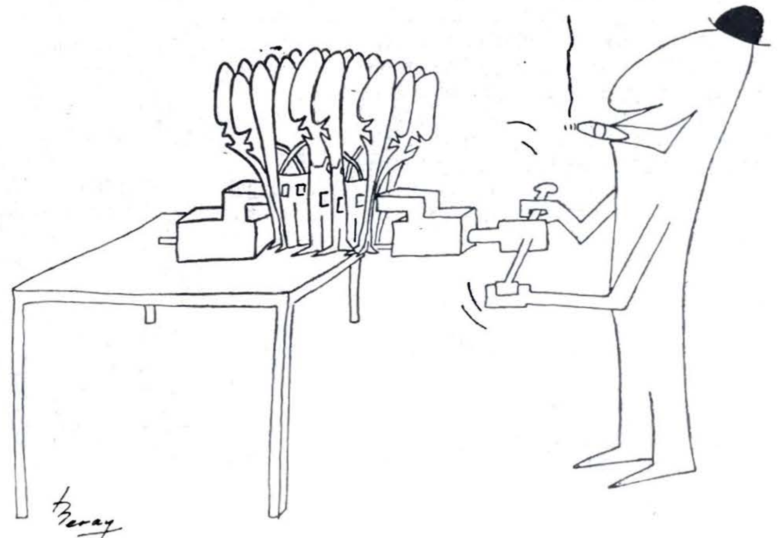
Arkadaşlarım, 8 Şubat 1970 Pazar günü Otosan işçileri olarak bizler Türkiye Maden - İş Sendikası ile Kadıköyde bir toplantı tertip etmiştik. Toplantımıza uzak semtlerdeki arkadaşların da katılabilmeleri için bazı semtlere otobüsler gönderilmiştir. Her otobüse 3 veya 4 arkadaşımız görevlendirilmiş, ben de teşkilâtlamadan bir ekib olarak Mahmut Koç ve Dursun Sabur arkadaşlarımla Ümraniye çarşı durağından saat 09.30 da kalkacak otobüste görevliydik. Aynı saatte otobüsün başında bulunduktan sonra, Fabrikadan şahsen tanıdığım ve bilâhare isminin Sinan Can olduğunu öğrendiğim şahıs geldi ve: «Taş ocaklarında kahvede toplantıya gidecek arkadaşlar var. Yağmurdan gelemiyorlar, bir minibüs tutup getirelim» diye teklifte bulundu. Bizim bulunduğumuz yerle tarif ettiği yerin 2 km olduğunu arkadaşlar söylediler. Hava da sağnak halinde olanca hızıyla yağıyordu ve teklif bizce normal karşılanmıştı. Yalnız ben minibüsle değil, otobüsle de gidip arkadaşları alabileceğimizi söyledim ve gittik. Yolda tanımadığımız bir kişi otobüse işaret etti ve bindi. Otobüsün önünde pankart bağlıydı. Sinan Can'ın tarif ettiği semte gelince, şoföre manevra yapıp durmasını söyledik ve biz 3 arkadaş otobüsten inerek yağan yağmur altında kahveye koştuk. aFkat maalesef bizim arkadaşlardan kimseler yoktu. Hemen geri döndüğümüzde tanımadığımız bir şahıs otobüsün önünde bağlı bulunan pankartı koparıyor. Biz nedenini sormıya kalmadan koltuğunun altından gazete kâğıdına sarılı bir cisimle saldırıya geçti. Bizler pankartı bu şahıstan aldığımız an tam gazla üzerimize bir opel arabanın geldiğini gördük. Arkasından bir ford minibüs ve içinden çıkan şahısların hepsinin elinde gazete kâğıtlarına sarılı cisimlerle bize saldırıya geçtiler. Şunu açıkça belirtmeki sterim, Opel arabayı tam gazla bizzat üzerimize süren Çelik-İş çetesinin reisi olan Kâzım Çoconun kardeşi Ergün'dü. Minibüsten inenlerin bir kısmı otobüsün camlarını demir çubuklarla kırarlarken, bir kısmı da bizimle boğuşuyordu. Biz burada bilek gücüyle mücadele eden yalnız 3 kişi idik. Onlar ise hepsi silâhlı ve sopalı kişilerdi. aSyıları da 8 - 10 kişi vardı. Bir oyuna getirilipsinsice tuzağa düşürüldüğümüzü o anda anladık..

Mahmut Koç ve Dursun Sabur arkadaşım nasılsa kendilerini otobüse atmışlar, ben yerde bir kısmı ile mücadele ederken silah sesleri kulaklarımda çınlıyordu. Bir ara gözüme iliştiğinde pankartı kopartan şahıs otobüsün arka kapısından içeriye korkunç şekilde ateş ediyordu. Ayni anda otobüs hareket etti, yinede otobüsün arkasından ateş ediyordu. Ben hala yerde eli sopalı ve demir çubuklu kişilerle mücadele ediyordum. Bir ara bizi buraya teşvik eden Sinan Can'ın sadece olaya seyirci kaldığını ve kimsenin ona dokunamadığını görünce durumu anlamamak için hiçbir sebep yoktu. O anda kendisinin de bana şöyle hitap edişi,«arkadaşların giti, sende git artık» kimliğini iyice ortaya koymuş oldu. O anda kendimi o çemberden nasıl kurtardığımı bilmiyorum. Var gücümle otobüsün arkasından koşmaya başladım. Fakat otobüs çoktan gitmişti. Çarşı sokağına kadar ara sokaklardan geldim. Bilâhare öğrendiğime göre o semt o cani çetenin reisi olan Kazım Çoco'nun semti olduğunu, olay yerindeki sinemanında o çete reisine ait olduğunu olaylardan sonra tesbit etmiş durumdayız.

Bildiri ile de Otasan'lı arkadaşlarıma durum anlatıldı ve Sarı Şebekenin silahının geri teptiği belirtildı. Çünkü olay yerinde bize kurşun sıkanlar kendi adamlarından birini kurşunla yaraladıkları ortaya çıktı. Olay mahkemeye intikal etmiştir. Ben bunun esas mahkemesini Türk İşçi Sınıfının yapacağına inanıyorum. Otosan işçiside bunun cezasını çok iyi uygulamaktadır. Demir Dökümde olduğu gibi Otosanda da zafer bizim olacaktır.

Mutlu günler, mutlu yarınlar.

MEHMET KARACA

EMAYETAŞTAN BİR İŞÇİ SESLENİYOR

Değerli işçi kardeşlerim, size sesleniyorum. Senelerden beri Emayetaş Fabrikasında sürüp giden işçi ve işveren anlaşmazlığı devam edip gitmektedir. Burada senelerden beri durup çalışmaktayız ve bunların sebebini aşağıda açıklıyorum.

İşçi kardeşlerimin şunu iyi bilmesi lâzımdır ki, Emayetaş Fabrikasında, Anayasamızın işçiye tanımış olduğu haklar tanınmıyor.

Kardeşlerim, 68 senesinde yapılan toplu sözleşmesini göz önüne alalım. Hepsini açık açık biliyordunuz. İşverenle onun peşinde dolaşan kuklaları her türlü hilebaz ve sahtekârlığa baş vurup bizleri bu günkü duruma sürükleyip işverenin karşısında biz işçilerin haklarını çiğneyip ve bizleri söz ve yetki sahibi yapmayıp kendi bildiklerine işverenle rahat rahat işverenin lehine olarak çalışmaktadırlar.

Kardeşlerim, bu yapılan toplu sözleşmeye imza atan şahıslar bugün kalkmış işçiyi halen kandırıp siz bu Metal-İş Sendikasına üye olun ki, haklarınızı arayabilelim. Neden yetki sahibi olup ta işverenin karşısına oturduğu zaman bizim haklarımızı doğru dürüst olarak savunmayıp ta her şeyi gizli kapaklı sendikasıyla birleşip hiç bir işçinin haberi olmadan çaktılar imzayı gittiler. İşçi hakkını arayan sendika veya temsilcilerin tutumu bu mudur?

Hal böyleyken işçi arkadaşlarımız, körü körüne halen gidip Metal-İş Sendikasına üye oluyorlar.

Kardeşlerim, şunu iyi düşünmek lâzım: Neden fabrikada bulunan işveren veya işveren vekili Metal-İş Sendikasını destekliyorlar. Meselâ, misali karşımızda: Bir işçi arkadaşımız aransa, çıktığı zaman Personel Müdürü Cüneyt Bey işçi arkadaşımıza şunu soruyor: «Sen hangi sendikadansın?» İşçi arkadaşımız da, Maden-İş Sendikasında olduğunu söyleyince; «Sen git Metal-İş Sendikasına üye ol da, gel sana avans vereyim. Demek ki, bu adamların kimi destekledikleri kendiliğinden meydana çıkıyor. Bunu iyi düşünürseniz, sizin ve bütün dert ve davalarınıza ortak olup ele alıpta işçi lehine olarak çalışan cemiyet ve kişileri tanımış olursunuz.

Ben bugün bir işçi görüşümle Cüneyt Beyin bir işçiyle bu gibi sözler konuşmasını doğru görmüyorum. Çünkü işverenle işçi arasında bir arabulucu elçi olduğunu unutmamak gerekir.

Kardeşlerim, Fabrikanızda çalışma durumlarına gelince; bundan hayli bir zaman önce ceryan yetersizliğinden olması nedeniyle bazı kısımlarda vardiya değişikliği yapılmıştır. Bu an için işyerinde herhangi bir ceryanla bir iş aksaklığı görülmediği halde, halen işçiye zorunu kullanıp yersiz portaları düzenleyip işçinin huzurunu bozmaktadır.

Neden Maden - İş Sendikasını ve ona bağlı işçi arkadaşlara her zaman için horlanıyor. Düşünürseniz bunun sebebini anlarsınız. Sebebini söyliyelim: Maden-İş Sendikası işverenin karşısına oturduğu zaman daima işçinin lehine olarak çalışmıştır. Bir yerine beş almaya ve kendi dediğini ve işçinin dediğini yapmaya çalışmıştır. İşte kardeşlerim, işverenler bu sebeple bu sendikayı sevmeyip, sarı sendikaları işyerlerine kendi yardımlarıyla oturtmak isterler. Çünkü sarı sendikayla anlaşmak daha kolay oluyor.

Kardeşlerim, şunu iyi bilip ve kanaat edelim ki, bu işçinin acınacak durumu var. Bu da neden oluyor dersiniz? İşçinin sırt sıra verip birleşip haklarını toplum olarak istemesini bilmediklerinden meydana çıkmaktadır. Kardeşlerim, bu asırda tek fert müdafaasını yapıpta hakkını almaya imkân olmadığını artık bilmeniz lâzım. Her hak, birlik ve beraberlikle alınır.

Kardeşlerim, işte ufak bir hakkımızın kaybolduğunu göz önüne alalım. 969' un 9 uncu ayında verilmesi gereken zamların üzerine tapar çekip, asgarî ücrete katıp biz işçilerin gene hakkını yediler. Şunu iyi bilelim ki, bu yapılan toplu sözleşme süresi bitinceye kadar beş kuruş zam diye bir şey alamıyacağız, kanaatindeyiz. Olsun kardeşlerim, birleşelim, sırt sırta verip haklarımızı istemesini bilelim. Birlikten daima kuvvet doğar.

Kardeşlerim, ne demek istediklerimizi bütün arkadaşlara duyurmaya çalıştık. Arkadaşlar bu konular üzerinde durup kararınızı kendiniz verip, tek vücut olmanız şarttır.

Hepinize sevgi, selâmlar...

TÜRK - İŞ PATRONLARIN EMRİNDEDİR

İşçi kardeşlerim; Türkiye Metal - İş Sendikası ve Federasyonu toplantısında konuşan Türk - İş Federasyonu Başkanı Seyfi Demirsoy'a teşekkür ederim. Neymiş? Eğer Personel Kanunu çıkarsa, işverenler işçiye işçi sigortalarına fazla prim ödenecekmiş. Asgarî ücretle 10, 12 sene, 15 sene emek sarfeden usta işçinin gece primi yıpranma payına patronlar el koyup, işçiyi primsiz gece işine mahkûm etmektedir. İşte Türk sendikacılığı!.. İşçiyi düşünmeyip de işveren ve patronları düşünen Türk - İş'in fedakârlığını 970 senesi Metal - İş Federasyonunda 25.1.970 tarihinde Radyonun «24 saatin olayları» nda dinledim. Hakikî devrimci işçi, emekçi işçilerden yana bulunan sendikaları bırakıp patronların paralarıyla kurulan sarı sendikalara tercüman olan TÜRK-İş'i protesto eder, işçi kardeşlerime derim ki, hakkını alanı bil; anla, o sendikanın üyesi ol.. Kararı sen ver.

3413 Lokal Başkanı

İSMAİL EROL

SOSYAL SİGORTALAR İŞÇİNİN DEĞİLDİR

İşçi kardeşlerim; size biraz Sosyal Sigartalardan bahsedeceğim, yani dert yanacağım.

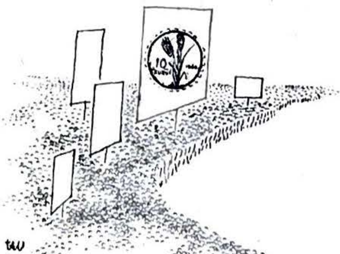
5.11.1969 tarihinde Magirus oto montaj sanayinde iş kazası yaptım, 10 günlük br istirahat almıştım. İstirahatim sonunda sigortadan paramı almak için gittim bana Fatih şubesinde «sen işe yeni girmişsin, eski çalıştığın yerden soralım» dediler ve bunun da bir formalite icabı olduğunu söylediler. Ben de «peki» demiştim. Eski iş yerim Ankara Atatürk Sanatoryomu döner sermaye maden iş atelyesinde çalıştığımı ve oradan sorulması için Ankara Sosyal Sigortalar Çankaya şubesine 18.11.1969 tarih ve 9789 sayı ile gönderildi .Üç ay gidip geldim Fatih Sosyal Sigortalar şubesine. Üç ay sonra hele şükür yazının cevabı geldi. Yazının cevabı şöyledir: «Çankaya Şubesi Sosyal Sigortalar Müfettişliğimizce Atatürk Sanatoryomunda yaptığımız incelemeye göre, Yusuf Yıldırım adında bir kimsenin burada çalışmadığı görülmüştür. İmza: Müfettiş, Cemil Ziya Alper.» Bana Fatih Şubesi yazıyı okudu. Ben çalıştığıma dair bonservisimi çıkararak suretini okudum. İkinci bir yazı 28.1.1970 gün ve 1233 sayı ile tekrar gön derdiler. Hem acele olarak... Bu acele yazının cevabı için 13.2.1970 günü gittim ve bana Fatih şubesi: «Daha yazınızın cevabı gelmedi ve sen de bu parayı alamazsın. Ankaraya gideceksin, Yazının neticesini sen alacaksın. Dört ay geçen bir yazı macerası peşine düştüm. Maksadım, daha ne kadar sürüneceğimi işçi kardeşlerime duyurmak. İşte kardeşlerim, neden sürünüyoruz? Düzenin bozukluğundan... Böyle düzenin, böyle tefeci, böyle patron, soyguncu iktidarın böyle sosyal sigortaları olur. Boykot, grev, yürüyüş bize kâfi gelmez. Sen direnme yaparsın, zam alırsın, öteden üç misli kazık fiyatlar artar. Kazık yine bizde kalır. Tek çare, kendin iş başına gelmendir.

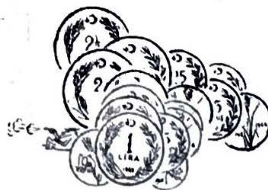
Saygılarımla, aziz işçi kardeşlerim..

Magirus Oto Montaj

Sanayii işçilerinden

YUSUF YILDIRIM

Genel Başkan Kemal Türkler „cinayetleri affetmiyeceğiz" dedi

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu Genel Başkanı Kemal Türkler, Maden - İş Sendikası Genel Yönetim Kurulunda önemli bir konuşma yapmıştır. Kemal Türkler, beş yıl önce Zonguldak'ta 66 kuruş zam istedikleri için kurşunlanan iki işçi ile geçen yılın sonunda Gamak Fabrikası önünde polisçe şehit edilen Şerif Aygün'ü saygı ile andıktan sonra şunları söylemiştir:

" Devrimci işçiler, işçilere kurşun sıkanları, ekonomik mücadelelerini sürdürenleri öldürenleri asla affetmiyecektir. Mehmet Çavdar'lar, Şerif Aygün'ler bütün işçilerin mutluluğu için yasalara uygun olarak haklarını isterlerken öldürülmüşlerdir. Bu cinayetleri işliyenleri cezalandırmayı başaramıyan beceriksiz A.P. iktidarı, şimdi de devrimci kuruluşları yok etmek için Anayasa dışı tasarıları hazırlamış olmanın sorumlusu ve suçlusu olarak kendisini tarih önünde tescil etmiştir.

Ekonomik ve sosyal mücadeleler gelişmenin itici gücüdür. Gelişmeden korkan ve tutucu anlayışlarıyla çağ dışı sömürücülüğe umut bağlayanlar işçi sınıfının Anayasa doğrultusundaki gelişmelerinden ürkmekte ve bu nedenle de devrimci akışın itici gücünü kırmaya kalkışmaktadır. Şimdiden haber verelim ki, işçi sınıfı, özgürlük uğrunda ve hakları için gerekirse yeni şehitler verebilir, gerekirse bağrından yüzlerce Mehmet Çavdar, binlerce Şerif Aygün çıkarabilir. Fakat egemen sınıfların tarihin gidişine ters düşen, Anayasayla bağdaşmayan amaçları ne copla, ne kurşunla ne de Anayasaya aykırı yasalarla gerçekleşir. Biz 10 Mart'ı unutmayız, tarih de canileri unutmaz. "

Patronların iktidarı, Hakkını Arayan işçiyi Öldürüyor.

İşçiler, arkadaşlar! **Patronların iktidarı hakları olan ekmek paralarını istedikleri için Zonguldak'ta Mehmet ÇAVDAR'ı, Satılmış TEPE'yi Gamak'ta Şerif AYGÜN'ü öldürdü. Geride ağlayan nice analar, çocuklar kaldı. Açlık günleri bitmiyor. Eğer birleşmezseniz bitmeyecek. Eğer gerçek işçi örgütlerinde birleşip tek bir güç olmazsanız iktidarın, patronların silâhları bir gün sizi de öldürecek. Bunlara izin verecek misiniz?**

(Geçen sayıdan devam)

1919 - 1923 döneminde ise işçiler emperyalist şirketlere karşı örgütlenmelere başlamışlar ve sürekli olarak Kurtuluş Savaşını desteklemişlerdir. İşçiler hep ulaşım kesiminde grevler yaparak emperyalist kuvvetlerin silâh temin etmelerini en-

BALYA - KARAAYDIN MADEN İŞÇİLERİ GREVİ : 1908 yılının Eylûl ayında Balya-Karaaydın Maden işçileri gündeliklerinin artması için Alman ve Fransız mühendisleri korkutarak yerlerinden kaçırmışlardır. Ayni zamanda ocaklardaki çalışmayı da durdurmuşlar..

gellemişlerdir. Bu dönemdeki işçi örgütleri Türkiye İşçi Derneği, Beynelmilel İşçi İttihadı, Türkiye İşçi Fırkası gibi örgütlerdir.

1923 yaz aylarında işçi grevleri iyiden iyiye artmış, 1924 yılında Amele Te-

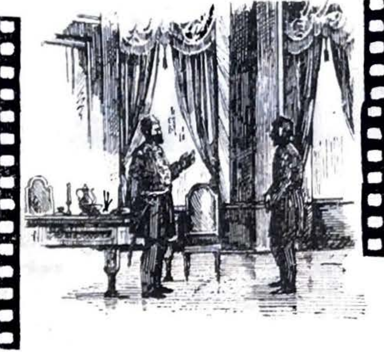

İşçiler yer altında akan bir çayın sularını boşaltmaya yarayan tulumbaları işleterek madenin 10 yıl süreyle işlemez kalma tehlikesini önlemişler. Madenin ortaklarından olan nüfuzlu zenginler grevi önlemesi için Sadrazamı sıkıştırmaya başlamışlar.

ali Cemiyeti kurulmuştur. Fakat o zamanki tek parti (CHP) 1925 de bir kanun

Mitingi yapılmış, 5000 işsiz insan TBMM. önünde polisle çatışmış, büyük yankılar uyandıran Kavel Kablo Fabrikası grevi yapılmıştır.

Ve son olarak 1967 yılında Türk - İş' in Amerikan tipi partilerüstü sendikacılık

Sadrazam, grevi bastırmak için yardımcı Mehmet Ali beyi gönderdi. Mehmet Ali bey işçilerle ve şirket yöneticileriyle görüşmesi sonunda işçilerin isteklerinin kabul edilmesini şirketten istedi. Şirket bunu kabul edince işçiler ertesi günü işe başlayacaklarını söylediler.

(Takrir-i Sükûn Kanunu) çıkararak her türlü toplantıyı ve gösteriyi yasaklamıştır. 1928 de şimendifer ve tramvay işçileri bir defa daha greve gidince CHP bütün işçi cemiyetlerini kapattırmış ve bu yolla işçi sınıfının mücadelesini önleyeceğini sanmıştır. Ama bütün bunlara rağmen akan bir suyun mecrasını bulması gibi işçi sınıfının kavgası daha bilinçle devam etmiştir.

1923 İzmir İktisat Kongresinde, işçi

O gece işçiler bir görevlinin geleceğine dair İttihat ve Terakki Cemiyetinden telgraf alırlar. İşçiler kendilerinden yana yeni bir hakkı umut ederler. Oysa yanılırlar. Sudi Bey adındaki görevli gelince yabancı şirketin isteğinin olmasını ister. Bunun üzerine işçiler işbaşı yaparlar. Bazıları buna engel olmak ister. Sudi bey bu işçilerin üzerine bastonuyla yürür. Bu hareket te böylece biter.

grubunun verdiği rapora rağmen kapitalist yolla kalkınma kararı alınmış, ama 1929 da kapitalist sistem buhrana düşünce baştakiler «devletçilik yapalım» demişlerdir. İşletmelerin devlete ait olduğu bu dönemde işçinin yaşamında hiç bir değişiklik olmamıştır. Şu başlarında ağalar, burjuvalar, zenginler olduğundan çark yine onlar için dönmüş ve yine işçiler ezilmiştir. Bu arada 1938 de Cemiyetler Kanunu değiştirilerek, sınıf esasına dayanan dernek kurma yasaklanmıştır.

1946 yılında sınıf esasına dayanan cemiyet kurma yasağı kaldırılınca 1946 yılında Türkiye İşçi Derneği kurulmuştur. 1947 de Sendikalar Kanunu yürürlüğe girince, yıllardır örgüt kuramayan işçiler kendi örgütlerini kurmaya başlamışlardır.

Nihayet 1952 de ilk büyük işçi örgütü Türk - İş (Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu) kurulmuştur. Ama bu örgüt de, o zamanlar tek gayesi işçi sınıfını oyalamak olan DP iktidarının dümen suyunda gidince, Türk-İş içinde anlaşmazlıklar başlamıştır.

1963 tarihli Grev ve Lokavt Kanunu çıkmazdan önce işçiler yiğitçe direnmişlerdir. 5000 Sümerbank işçisi yalınayak yürümüş, 150.000 işçinin katıldığı Saraçhane anlayışı yıkılarak DİSK (Devrimci İşçiler Sendikaları Konfederasyonu) kurulmuştur. Ve arkasından işçilerin sarı sendikalara, işlemez kanun maddelerine, sömürücü patronlara karşı amansız kavga başlamıştır. İşçi sınıfının tarihine altın harflerle yazılacak Derbi İşgali, Türk Demir Döküm Fabrikası işgali

Bütün bunlar kökü çok eskilere giden, 1871 - 72 yıllarında alevlenen Türkiye işçilerinin kahramanca kavgalarının mah-

FAKİR İŞÇI

Yıldızlara, vadilere baktım da geldim
Yoldan yürüdüm sulardan aktım da geldim
Ben belki de kutlu beşik bir ninni
Lârandde bir anne bıraktım geldim..

Kurumuş yatağı akmıyor nehir
Gerçekler acıdır çekilmez kahır
Kapanmış gözümüz görmüyor zahir
Sararan güller bülbül ağlasın..

Demas Fab. İşçi
TUNCAY TAŞÇI

UYAN İŞÇİ

Günde, üç beş kuruş
O, bizim paramız işte
Yarı aç yarı tok
Ağlıyor anamız işte

Sen çalış âlem kazansın
Her zaman halimiz duman işte
Senelerce uyuyup
Bu hale geldik işte

Sırtımızda caket kalmadı
Pantolu da deldik işte
Hey arkadaşım işçi uyan
Zamanı geldi işte

Zafer sancağını önümüze
Şerefle çektik işte...

Elektrometal S. A. Ş. Fb.
İşçilerinden
LÜTFÜ AYKURT

YARIŞMAMIZA GELEN YAZILARI YAYINLIYORUZ

İşçi Sınıfının Kurtuluş Yolu Nedir?

Arçelik işçisi
SALİH TOPÇU'nun yazısı

İŞVEREN ve İŞÇİ ARASINDAKİ YAŞANTI FARKLARI..

İşçinin yaşantısı:
İşçi çalışır, didinir, zamanla işine de bağlanmış ve işverene umutla köyünden çoluğunu çocuğunu getirir. Fabrikada ömrü boyunca çalışacağını zanneder, bir de gecekondu kiralar, üstelik soba kurama mıştır. Nerde kursun garıban; oduna, sobaya para lâzım Aldığı kaç para: 19 lira 50 krş.. Üstelik bunun sigorta kesimi, vergi pul parası, v.s. derken 15 Tl.sına düşüyor yövmiyesi.. İşverene çıkıp zam istemesi icap ediyor, çünkü nüfus kalabalık. Çıkar patrona: Efendim, mağdurum, 4 çocuğum var, bir de köroğlu beş, ben 6 Elime geçen net ücret beni tatmin etmiyor, dediği zaman, Patronun işçiye cevabı şu oluyor: Türkiyemizde nüfus plânlaması var, bunun dışına neden çıktın. Geçinemiyorsan çık, başka yerde iş bul. Nereye gitsin zavallı, her yerde iş veren politikası aynı, yine işçi büzülerek ne olursunuz beyim, size sığınmışım bana yardım edin, der. Patran'sa iyi bir yardım düşünür, hemen personele telefon eder, işçinin iş akdinin feshini ister ve tazminatsız kapı dışı ederler. Sendikada kendi yöneticileri tarafındansa, ne yapalım kardeşim, kısmetin böyleymiş, diyerek avutur. Böylece işçi voltasını alır sürüm sürüm sürünr. İşçinin yaşayışı kısaca bu kadar

İşverenin yaşantısı : Biner otomobiline, alır hanımını, çocuğunu.. Eh hanım bu gece nereye gidelim?, Hanımsa: Bey, hava soğuk, Beyoğluna çıkalım, Klup Kartiyere gidelim, biraz yer içer, iyi eğlence var ise eğleniriz.. Kalkar giderler, bir saat eğlenirler, çocuğunun canı sıkılır ve Babacığım, Foliberjere gidelim, Mine Soleyin proğramı var... ve kalkar gider ler. Orada birkaç saat eğlenirler, bu defa da hanımın canı sıkılır, bey, burası beni sıktı. Hadi gel, Kulüp 12 ye gidelim. Mu. Akkünü dinleriz ve giderler.. Orada da biraz eğlendikten sonra saat gecenin 02 si olur, canları viski ister, rahatça kuzu kızartmasıyla yiyip içebilmeleri için Şerif Kulüb'ü seçerler.. Giderler, geceyi orada eğlenceyle geçirirler ve orada bir mevzu açılır, Bey, hanımına hitaben, Hanım, Apollo 11 aya çıkacak, televizyonda seyretmek isterdim, der ve hemen karar verirler. Ertesi gün Amerikaya uçakla hareket ederler, beher bilet (5500 TL.) değerinde. Zavallı işçi ise senelik çalışma değeri karşılığı (4500 TL.) ancak alabiliyor. Daha sayamıyacağım çok şeyler var. Köşkler, villâlar, başka mesele, onları kaleme alıp anlatacak yeteneğinde değiliz çünkü, çünkü işçiyiz.. Kör yaşantının içerisinde dilimiz dolaşıyor, Patronun yaşantısı da böyle gider

İşverenin bu farkı elde edebilmesi nedeni : İşveren işçinin yok pahasına gecesini gündüzüne katarak çalışmasını ister. Bir işçinin günlük kazancı ortalama 100 TL. ise işçiye vereceği 20 TL. kendi yaşantısı için işçiyi köreltmek amacını düşünür, yanlış politikalarla işçiyi uyutur. İşçinin okumasına bilinçlenmesine mani olur. O zavallı saf masum işçiyi kendisine bağlar ve tapandırır ve bu sefer işçiye maznunca hareket eder. Kendi yaşantısı için her yollara baş vurur, lehinde gözükür, fakat aleyhinde hareket eder ve bütün işverenler birleşir Türkiyede bu yaşantıyı elde edebilmeleri için Parlamentoya kendi adamlarını yetiştirir, sokar, bu acı plânlarla toplumlara girer cemiyetleri kendi çıkarlarına yetiştirir ve işçinin uyumasından işveren yaşantı farkı elde eder.

BUNUN KURTULUŞ YOLU : Ne zaman ki, Türk işçisi kendinden yana olan Devrimci sendikalarla birleşir ve bu sendikaların ışığı altında konferanslara katılır, örgütlenir ve bilinçlenirse, o zaman bütün Türk işçi sınıfı güçlü birlik olur bir vücut haline gelir. Türkiyenin bugünkü durumunu gözönüne alarak eğitilir ve bilinçlenir ve o zaman emekçi halk yığınlarının siyasî bağımsızlığı koruma Anayasamıza sahip olma, Ekonomik ve sosyal kalkındırmayı hızlandırma, sömürüye engel olma amaçları yolunda birleşerek çalışma yapmak ve böylece biz işçiler toplumun temel yapısında demokratik yoldan değişmesinde ilerici ve ilerletici bir güç haline gelir, kurtuluş yolunu bu güçle değiştiririz.

Antalya'dan Ahmet Arın'ın Yazısı

MADEN - İŞ SENDİKASI

Gazetemizin Yazı Yarışması Heyetine

1 — **Sınıf :**

Kapitalist ülkelerde insanlar sarf ettikleri emeğe göre değil, toplum içeri sinde aldıkları ücret ve bulundukları mevkilere göre değerlendirilirler. Bu ülkelerdeki insanlar bu yüzden bir takım guruplara ayrılırlar. Bu gurup ların her birine sınıf denir. Türkiye'de ise bir sınıfta ezilen sömürülen biz işçiler sınıfıdır. Bundan iyi bir sınıf örneğini değerli heyetimizden bekleriz.

2 — **Türkiye'de işçi sınıfının durumu:**
Türkiye'deki işçi sınıfı kendisini ezen sınıflarla bu asrın başından beri mücadele etmektedir. Fakat bu mücadele henüz sonuca ermemiştir. Çünkü işçi sınıfı bir çok hakları elde etmesine rağmen henüz maddî ve mânevî yönden istediği seviyeye gelmemiştir. Bu yüzden yine sömürülmeye terkedilmiştir.

3 — **İşçiler nasıl yaşamaktadır:**
İşçilerin bugünkü yaşantıları eskisine nazaran iyi olmakla beraber, bu gün için çok kötüdür. Her şeyi bu sınıf meydana getirmesine rağmen sefaletten kurtulamamış ve bu yüzden yaşadığı hayattan hiç bir zaman memnun olmamıştır. Sınıfını tanımadıkça da olamıyacaktır ve sömürülecektir.

4 — **İşveren Yaşantısı:**
Biz işçi sınıfı olmakla beraber işveren yaşantısını tatmadığımızdan, iş veren yaşantısını dile getirmek için kalemimiz dahi müşahede etmemektedir.

5 — **Fark:**
Bu fark ezen ve sömüren sınıfların yüzünden doğmaktadır. İşçi sınıfının henüz sınıf bilincine kavuşmamasının rolü de bunda çok büyüktür.

6 — İşçi sınıfının kurtuluş yolu:
İşçi sınıfı ancak kendi sınıfının bilincine kavuştuğu an bu durumdan kurtulacaklardır. Bu da işçi sınıfının eğitilmesi sınıf bilincine kavuşturulmasıyla mümkündür.

Yaşa sen emekçi kardeş! Yıllardır yorulmadan, usanmadan, bıkmadan sınıfını kurtarmak için bütün engelleri geçerek seni ezen, seni sömüren, senin hakkını sana tanımayanların karşısına dikildin. Yolunda muzaffer olasın...

ANTALYA
Orman Tamirhane Müdürlüğü
İşyeri İşçi Baş Temsilcisi

AHMET ARIN

KISA SENDİKA HABERLERİ

ARÇELİK TOPLANTISI

1 Mart 1970 Pazar günü Pendik Bülbül çay bahçesinde Arçelik işçileri için bir toplantı düzenlenmiştir.

Maden - İş Sendikasının üyesi olsun olmasın bütün işçilerin davetli olduğu toplantıya Türk Demir Döküm'den, Singer'den, Hisar Çelik'ten ve 4. bölgeye bağlı çeşitli işyerlerinden de kalabalık gruplar halinde işçiler gelmişlerdir.

Birçok isteklerin ve temennilerin konuşulduğu toplantıda; Arçelikli işçi kardeşlerimiz sırayla söz almışlardır.

Bunlardan Şerafettin Şengül arkadaşımız bir dilekte bulunarak; işyerinde 5 sene kıdemi olan her işçiye fabrika mamullerinden bir tane verilmesini istemiştir. Daha sonra söz alan arkadaşlardan Kasım Berber «Dâvamız millî kurtuluş dâvasıdır» diyerek hor görülen haklardan yakınmıştır.

Hayat şartlarına göre zam istediklerini bildiren Remzi Aslan ve diğer konuşmacı arkadaşlar, sudan ve yemeklerden de şikâyetlerde bulunmuşlardır.

Bilindiği gibi Maden - İş Sendikası yıllardır Eğitim Seminerleri düzenler. Bu eğitim seminerlerinde, uzun zamandır işçi sınıfının sorunları üstüne dersler veren bir hoca var: FETHİ NACİ. Fotoğrafta Fethi Naci derste görülüyor.

EĞİTİM SEMİNERLERİ DÖRDÜNCÜ BÖLGEDE YAPILIYOR

Maden - İş Sendikası eğitim dairesi işçi eğitim programını sendikanın dördüncü bölgesinde uyguluyor. Arçelik, Singer, Hisar Çelik, Talisman işçilerinin katıldığı seminerlerde Hilmi Güner, Fethi Naci, Alp Selek, Ergin Fırat, Süleyman Üstün, Ali Kurnaz, Nurettin Çavdargil hocalık yapmaktadırlar.

EMEKÇİ İŞÇİ KARDEŞLERİM

**Emeğim var ama param yok,
Artık çok çalıştım
Karnım aç, dizlerimde,
Derman yok.
Çocuğum okumak ister,
Ama benim defter kalem almaya,
Tek kuruş param yok.
Yoruldum artık çok, yoruldum
Emeğim var ama param yok..**

**Sabah, öğlen kahvaltım acı soğan,
Kuru ekmek.
Çalışıp çabalarım, ama ömrüm tükendi
Halen içinde oturacak bir ev,
Üzerime giyecek bir elbise, mezarımı kazdıracak,
Kefenimi alacak tek kuruş param yok.
Artık çok yoruldum bitsin bu çile,
Avrat der ki: Hadi seyahat edelim eller gibi elele.**

**Eski gön çarıktı, şimdi lastik giyerim,
Dizlerim sızlaşır, doktora gitmek isterim,
Ama param yok kime ne diyeyim.
Yoruldum artık, çok yoruldum, bitsin bu çile
Avrat derki, haydi seyahat edelim eller gibi el ele.**

**Yürü be hey, Dünya yürü,
Yalan dünya değil misin,
Fakiri de zengini de alan Dünya değil misin?
Emeğinin karşılığını vermeyeni
Aşını tadından yiyemiyeni, bir ayda
Üç kilo et alıp, çoluk çocuğuna veremiyeni de
Alan Dünya değil misin?**

**Dinleyin dostlarım size söyleyim
Sakın aldanmayın dikkatli olun
Rakipler gelir avlarlar sizi
Birleşip onlara fırsat vermeyin..**

0701 No. lu Lokal Bşk.
HASAN ŞİMŞEK

Magirus fabrikası işçilerinden üyemiz Mehmet Bülbül'ün üçüz çocukları olmuşsa da, ikisi yaşayamadan ölmüştür. M. Bülbül bu olay için, «işçiyiz biz ağam, hayatta dokuz doğuruyoruz, üçte eklendi, on iki oldu. Onun için yükleyemedik ikisi öldü.» Mehmet Bülbül'e başsağlığı diler, hayatta kalan yavruya uzun ömürler dileriz.

DUYURU

Türkiye Maden-İş sendikası Altıncı Bölge temsilciliğinin telefonu: 64 15 05 olarak değişmiştir. İşçilere duyurulur.

Sendikamız eğitim seminerleri dışında özel işyeri konferansları da düzenliyor. Bu toplantılardan birinde Süleyman Üstün Türkiye Meseleleri'ni anlatırken.

YARALI MAHMUT (Baş tarafı 11. sahifede)

pı dışarı edeceğiz. Yâni emperyalizmi kovacağız yurdumuzdan. Ama yapacağımız mücadelede sağlam adımlar atmak için patronun, ağanın ve onların bilerek ya da bilmeyerek uşaklığını edenlere karşı dikkatli olacağız.

Grev yapıyoruz. Kime karşı? Patrona karşı Yâni sermayeye karşı. Kimler yapıyor grevi? İşçiler Köylüler ağalara karşı direniyorlar. Toprak istiyorlar. Köylüler ve işçiler birbirlerine benzeyen bir mücadele yapıyorlar demek ki.. Onların karşısına geçip de «Yaşasın işçi ve köylülerin emperyalizme karşı savaşları.. Yaşasın Milli Demokratik Devrim» demenin ağustos böceği gibi cır cır etmekten başka bir farkı var mı?..

Mücadelemiz patrona (sermayeye), ağaya karşıdır. Yâni kapitalizme karşıdır. Dolayısıyla emperyalizme de karşıdır. Sosyalist Türkiye'yi kurmak için mücadele ediyoruz. Onun bunun oyuncağı olan Türkiye'yi değil.. Milli Demokratik Devrime, gerçekten işçi olan ve işçi sınıfının zaferi için çalışan hiç bir arkadaş inanamaz. Bu davayı öne sürenler işçi sınıfına ve onun beraber mücadele edeceği köylülere karşı ihanet ediyor demektir. Kapitalizme ve emperyalizme karşı SOSYALİST TÜRKİYE'yi kurmak için var gücümüzle çalışacağız.

Gelecek yazımda da bu meselenin kimler tarafından ve neden ortaya sürüldüğünü anlatacağım.

yazı yarışması

SENDİKAMIZ ÜYESİ
İŞÇİLER ARASINDA
ÖDÜLLÜ YAZI
YARIŞMASI

KONU :

işçi sınıfının kurtuluş yolu nedir?

Sınıf nedir? Türkiye'de işçi sınıfının durumu nedir? İşçiler nasıl yaşamaktadırlar? İşverenler nasıl yaşamaktadırlar. Bu fark neden doğmaktadır. İşçiler bu yaşadıkları hayattan nasıl kurtulacaklardır?

gibi soruların ışığında işçi sınıfının kurtuluş yolunu anlatan sendikamız üyesi işçilerin yazıları arasında en iyi olanlarına ödüller verilecektir.

★ Yarışmaya ancak Maden - İş sendikası üyesi olan işçiler katılabilir.

★ Yazılar okunaklı el yazısıyla, ya da daktiloyla beş kopya olarak gönderilecektir.

★ Yazıları seçecek kurul bilim adamlarından, yazarlardan,ve sendikamız yetkililerinden kuruludur.

★ Yazıları «Maden - İş gazetesi, yazı yarışması Maden - İş Sendikası Ali Baba Türbe Sokak Nurosmaniye Cağaloğlu İstanbul» adresine gönderilecektir.

★ Yazılar en geç 1970 yılının Nisan ayı sonuna kadar elimize geçmelidir.

ELİ KALEM TUTAN KENDİ SINIFINI DÜŞÜNEN İŞÇİLER YARIŞMAYA KATILIN.

MADEN — İŞ

Türkiye Maden, Madeni eşya ve Makina sanayi işçileri sendikası adına,
Sahibi:
Genel Başkan
Kemâl Türkler

Sorumlu Yönetmen:
Kemal Sülker

Bu sayıyı hazırlayan
Ali Özgentürk

Yazışma ve yönetim yeri
Cağaloğlu Nuruosmaniye, Ali Baba Türbe Sok.
No. 18 İSTANBUL
Tel.: 270688 - 275744

Dizgi ve baskı:
TİPO Neş. ve Basımevi
Ankara Cad. No. 60/10
Tel.: 27 81 59 - İST.

UYAN DA OKU KARDEŞ

Seni uyutmaya çalışanlar kanun diye diye
Anayasayı kaldırmak isterler niye
Sana hak vermesinler ...... diye
Uyan da bak kardeş

Hakkını düşünsene biraz
Kayıt koymuş anayasamız
Hiçbir kişiye yoktur imtiyaz
Oku da gör kardeş

Bakmaz mısın anayasanın 42. maddesine
Daha düşer misin onun bunun peşine
Kanunu kendin çıkar, kendin bak işine
Düşün de hareket et kardeş

Anayasanı değiştirmek istiyen var
Sebebini kendisinden sor
Kekeliyecek, çünkü cevabı zor
Yaa kardeş..

Hıdır Yıldırım der anayasanı ezberden bil
Ona uzatan olursa dil
Örümcek kafasını ilim ile sil
Emi kardeş!..

Elektrometal İşçilerinden
HIDIR YILDIRIM

YARALI MAHMUT
hele bir dertleşelim

Kafamızı Bulandıranlar

Ta 1871 - 1872 yıllarından bugüne kadar işçi örgütleri kurulmuş, sendikalar açılmış, kapanmış ve büyük olsun, küçük olsun, çeşitli grevler yapılmıştır. Yurdumuzdaki yarım yamalak sanayileşme hareketlerine paralel olarak işçi kitlesi de meydana gelmiştir. Nasıl olmuştur bu işler? Yâni Türkiye'de işçi sınıfı nasıl ortaya çıkmıştır? Eskiden ne durumdaydı, bugün ne durumdadır? Bu soruları güzelce cevaplandıran kitaplar çıkıyor. Arkadaşlarımız bulup okumalıdırlar. Ama mutlaka okumalıdırlar. Biz işçilerin ne olduğumuz, ne olmadığımız bilinmelidir. Gücümüz nedir? Neler yapmalıyız? gibi sorulara da karşılık bulacaklardır kitaplarda

Şu son zamanlarda MİLLİ DEMOKRATİK DEVRİM diye bir lâf çıkardılar. Gençler, münevver adamlar, heyecanlı olanlar bayıldılar bu lâfa.. Kendilerini destekliyen kalabalığı bulunca da bir kaç tane dergi ve gazete çıkardılar. İŞÇİ - KÖYLÜ GAZETESİ, TÜRK SOLU DERGİSİ, AYDINLIK adındaki iki dergi, ANKARA BİRLİĞİ DERGİSİ, DEVRİMCİ T. İ. P. HABERLERİ DERGİSİ aynı kafadaki adamların yazdıkları ve okudukları şeyler. Ne diyor bu arkadaşlar? Önce Amerikayla, yâni emperyalizmle mücadele edelim, sonrasını düşünürüz, diyorlar. Bu mücadeleyi işçi - köylü sınıfının öncülüğünde aydın, küçük burjuva, millî burjuva v.s. yapmalıymış. Böylece elele vereceğiz kökünü kurutacağız emperyalizmin. Sonra da SOSYALİST TÜRKİYE'yi kuracağız. Türkiye'de sosyalist mücadele yapılamazmış. Çünkü işçi sınıfı yokmuş. Öyleyse hep beraber işçi, köylü, yarı zengin, millî zengin, subay, üç kâğıtçı, lotaryacı, müteahhit, limonatacı, kunduracı v.s. birleşeceğiz. Amerikaya karşı mücadele edeceğiz. Bu ne demektir? Hayatında bir tek çivi çakmamış adamla, herhangi bir fabrikadaki işçinin aynı durumda çalışması demektir. Mücadele ederken, işçi ve köylü tek başlarına mücadele ederler. Fabrikanın satış memuruyla işçisi aynı sınıfın adamı değildirler. «Yaşasın işçiler» diyen ve işçi olmayan bir adam günün birinde susuverir. Hattâ ihbar bile eder işçiyi..

Dünyadaki bütün mücadeleler üreten, yaratan insanlar tarafından yapılmıştır. Ne zaman ki, başka sınıflar ya da tabakalar karışmıştır işe, işte o zaman felâketler doğmuştur. Tarih işçi - köylü sınıfının zaferleriyle doludur, ama araya giren parazitlerin ihanetleriyle de doludur. Bu parazitler yüzünden binlerce insan öldürülmüş ve işçi - köylü sınıfının mücadelesi mahvedilmek istenmiştir.

Amerikan gemileri geliyor. Onlara karşı direniyoruz. Amerikanın yurdumuzdaki oyunlarına karşıyız. Onu elbette ka-

Devamı 10. sayfada

AMERİKA'DA İŞÇİ HAKKINI KORUYAN BİR SENDİKACIYI ÖLDÜRDÜLER

Sömürücülerin başı, sahte haklar koruyucusu Amerika'da Maden İşçileri Sendikasının işçiye ihanet eden başkanına karşı savaş açan, Yablonski adlı sendikacıyı karısı ve kızı ile birlikte öldürdüler.

Amerika işçi tarihi utanç verici olaylarla doludur. Dünyanın en güçlü patronlarının toplandığı Amerika'da nice grev kırmalar, nice cinayetler olmuştur.

(Gelecek sayımızda bu sendikacının nasıl öldürüldüğünü okuyacaksınız.)

IMF'NİN YENİ GENEL SEKRETERİ

IMF'in İsviçreli Genel Sekreteri Adolphe Graedel yakında emekliye ayrılacaktır. Graedel'in bu son kararı, IMF son Genel Yönetim Kurulu toplantısında üyelere bildirilmiştir. Uzun yıllar boyunca IMF'e hizmet etmiş bulunan Graedel, sıhhat ve yaş haddi sebepleri ile emekliliğini istemektedir. 68 yaşında olan Graedel, 6 yıl ICTU'nün icra komitesinde görev görmüştür. Graedel in yerine gelecek olan yeni Genel sekreter, uzun yıllardan beri IMF ve İsveç Metal İşçileri Sendikasının Dış İlişkiler Dairesinde Müdür olan İsveçli Sendikacı Ivan Noren' dir. Ivan Noren 59 yaşındadır. ICFTU'da çok tanınan Noren 4 yıl sürece, Uganda da ICFTU'nun Çalışma kolejinde öğretmenlik etmiştir.

ULUSLAR ARASI KAPİTALİST TEŞEBBÜSLER VE SENDİKALAR

General Elektriğe karşı grev ve boykot

1970 yılına girdiğimiz halde ikibuçuk aydan beri Amerika'da General Elektrik Fabrikasında 147.000 işçinin katıldığı grev devam etmektedir. İşveren tutumunda ısrar etmekte ve ileri sürdüğü şartlardan vazgeçmemektedir.

Noel yortusundan evvel hakeme müracaat teklifinde bulunan Sendika temsilcisinin teklifi, işveren tarafından reddedilmiştir. Bundan başka 6 aralıkta işverenin ileri sürdüğü şartlar, evvelki şartlarından da ağırdır.

Amerika çapında yapılan bir araştırma sonucunda grevin bütün yurtta desteklendiğini göstermektedir. Ve G.E. mallarına karşı yapılan boykot gelişmektedir.

Dünya çapında durum ise aynidir. İngiliz sendikası 1.200.000 üyesine General Elektrik mallarını boykot etmelerini emretmiştir. 1.500.000 üyeli İngiliz Taşıma ve Genel İşler İşçileri sendikası ayni kararı almıştır. 1 milyon üyesi bulunan IMF üyesi Japon sendikası, İsrael Hitsadrut Federasyonu gibi malları boykot ve mâli destekleme kararı almıştır Durum Meksika'da ve Kolombiya'da ayni yönde gelişmektedir.

Patronların iktidarı işçinin direnişini kırmak istiyor..

İŞÇİLER DİRENİN

Kemal BİSALMAN

Kendi başının derdine düşmüş olan iktidarımız bir yandan da hürriyetleri kısıcı bâzı kanunları tezgâhlamadan edemiyor.

Bunlardan biri, evvelki gün Meclise getirilen Grev ve Lokavt Kanunundaki yapılan değişiklikleri kapsayan hükümet tasarısı

Tasarı, mevcut grev yasağının sınırlarını genişletiyor ve mezarlıklarda tekfin ve defin işlerinde, elektrik, su, havagazı üretim ve dağıtım işyerlerinde çalışanları grev dışı bırakıyor..

Ayrıca iş kolu seviyesindeki toplu sözleşmelerde, o iş kolundaki sigortalı işçilerin yüzde 30 unu temsil eden sendikaya toplu sözleşme hakkı tanıyıp, diğer sendikaları açıkta bırakan maddesi de caba..

Buna göre yüzde 30'u temsil eden sendika sözleşme yapacak, aynı iş kolunda diyelim ki diğer üç sendika yüzde 25, yüzde 25, yüzde 20 olarak işçinin yüzde 70'ini bile temsil etse hiç biri sözleşme yapamıyacak

Ve bunlara benzer daha bir sürü kısıtlayıcı maddeler..

Bilindiği gibi bizdeki grev hakkı zaten sağı solu budanıp kuşa döndürülmüş bir haktır..

Dünya milletlerinde çeşitli türden grevler olduğu halde, Anayasamız: «İşçiler işverenle olan münasebetlerinde, iktisadi ve sosyal durumlarını korumak ve düzeltmek için» grev yapabilirler diyerek, sadece «Ekonomik» yani mesleki konuda grevi kabul etmiştir.. Bu yüzden de diğer milletlerde çokca şahit olduğumuz, örneğin, işçi sınıfının siyasal alanda da sesini duyurmak için yapılan «Politik grev»'ler, diğer bir grevi desteklemek için yapılan «Dayanışma grevleri» Türkiye'de yasak edilmiştir..

Demek ki, Kanun koyucu, daha başından itibaren kısıtlamıştır bizde grev hakkını.. Bunun üzerine bir de 275 sayılı «Grev ve Lokavt Kanunu» nun hükümleri gelmiş, böylece hak büsbütün işçi sınıfından uzaklaştırılmak istenmiştir.. Ve istendiği için de büyük gayretler sarfedilmiştir söz konusu kanunda.. Hani neredeyse, «grev yapmasına yap ama, yapıncaya kadar da anandan emdiğin süt burnundan gelsin» denilmiştir..

275 sayılı kanunun tanıdığı grev hakkı gerçekten de bir formalite cümbüşüdür:

Önce oturursun işverenle toplu sözleşme görüşmelerine.. Görüşme anlaşmayla sonuçlanmazsa, taraflar «Uzlaştırma Kurulu» na başvurmak zorundadır... Uzlaştırma Kurulu, bir o yandan, bir bu yandan, bir de tarafsız üç kişiden kurululur... Uzlaştırma Kurulundan iş çıkmazsa, bu defa taraflar özel hakeme başvururlar.. Özel hakeme gitmeyi karşı taraf kanunen kabul etmiyebilir ama, ekseri bir evvelki toplu sözleşmede «kabul etme» maddesi konulduğu için bu sefer iş gider özel hakeme Nihayet özel hakem de uyuşmazlığı halledemezse bizim grev hakkı doğar ki, bu da yapılabilmesi için usulü milimi milimine tesbit edilmiş bir garip hak, garip grevdir. Uyuşmazlık tutanağını aldıktan sonra grev kararını 6 iş günü içinde işverene bildireceksin! 6 iş günü bekleyeceksin! Sonra grev yapacaksın!

Bu arada o işyerindeki işçilerin üçte birinden, grev kararının ilânından sonra 6 iş günü içinde greve itiraz gelirse, «Grev yoklaması» yapıp işçilerin salt çoğunluğuna «Hayır» dedirtmemen de şart!..

Durun bitmedi.. Bunca emekten sonra hükümet isterse işi kitabına uydurup grevi önce 30 gün, yetmezse 60 gün, yani toplam 90 gün erteleyebilir ve bu zaman zarfında da işveren her türlü karşı tedbiri alabilir!.

İşte böyledir bizim meşhur 275 sayılı kanunumuzdaki işçinin grev hakkı..

Şimdi bütün bu kabir azabı yetişmiyormuş gibi üstelik bir de hakkı büsbütün boğmalar, küçük muhalif sendikaların kapısına kilit vurmak için çeşitli numaralar ve grev yasağının kapsamını genişletmeler Olacak şey mi yani?..

Kamu personel sendikaları bile, kendilerine yasak edilen grevin Anayasaya aykırılığını haykırıp direnirken, sen kalk halen grev hakkı tanınan işyerlerinde grevi yasak et!..

Tüm işçiler ve sendikalar direnecekler dir bu tasarıya Sorun, elde edilmiş yarım yamalak bir nimeti bile elden kaçırmak sorunudur

Direnmezlerse, kendi düşen ağlamaz!

Bizden uyarması